

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10

гр. София, 17.04.2025 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20256000600006 по описа за 2025 година

Производството е по реда на глава XXII от НПК, вр. чл. 250, ал. 4 от НПК.

Образувано е по жалба на Т. К., чрез адв. Б. К., против Разпореждане № 43/21.03.2025 г. постановено по НЧХД № 29/2025 г. по описа на Военен съд – София. В жалбата се сочи, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно и се иска въззивният съд да го отмени.

Военно-апелативният съд установи, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество – *основателна*, по следните съображения:

Наказателното производство е образувано по частна тѣжба от Т. К. Ч., подадена чрез адв. Б. Д. К. от САК, срещу С. А. К. с ЕГН, за престъпления от частен характер, евентуално извършени на 16.08.2024 г. в с. Г., общ. Т., обл. Л.. Тѣжбата е била депозирана на 13.09.2024 г., първоначално в РС – Л., който я изпратил на РС – Т. по компетентност. След като този съд е установил, че подс. С. А. К. е военнослужещ, делото е изпратено по подсѣдност на Военен съд – София, където е образувано като НЧХД № 29/2025 г. по описа на този съд.

С атакувания съдебен акт, на основание чл. 252, ал. 4, вр. чл. 250, ал. 3 и ал. 4, изр. 2-ро, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 247б, ал. 2, т. 3, вр. чл. 24, ал. 5, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство срещу капитан С. А. К. с ЕГН, образувано по частна тъжба от Т. К. Ч. с ЕГН *****, подадена чрез адв. Б. Д. К. от САК, за престъпления от частен характер, извършени на 16.08.2024 г. в с. Г., общ. Т., обл. Л., по чл. 148, ал. 1, т. 1, вр. чл. 146, ал. 1 от НК – за квалифицирана обида, нанесена публично и по чл. 130, ал. 1 от НК – причинено разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Видно от материалите по делото Т. Ч. е упълномощил адвокатско дружество „К.и и партньори“, представлявано от адв. К.И. К.а и адв. Б. Д. К., да защитава неговите права и законни интереси и да го представлява по наказателни дела, вкл. и да подава тъжби. Тъжителят не е определил конкретен съдружник, за свой процесуален представител. Адвокатското дружество е преупълномощило трима адвокати – адв. К. К.а, адв. Б. К. и адв. Н.В., да представляват Т. Ч. „пред компетентния съд във връзка с предявяване на наказателно и гражданско производство във връзка с нанесена срещу мен обида и побой от лицето С. А. К....“ и този документ е подписан за „ПРЕУПЪЛНОМОЩИТЕЛ“ с един подпис. В тази връзка съдията-докладчик от ВС – София е приел, че не е ясно от депозираното пълномощно, каква е формата на управление на адвокатското дружество (чл. 70, ал. 1 от ЗАдв.), както и че: в пълномощното се съдържа само един подпис (неясно на кого), макар представляващите дружеството да са двама и не е уточнено дали всеки един от тях има самостоятелна представителна власт; липсва изразено съгласие (арг. от чл. 93, ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 100, ал. 2 от НПК) на Т. К. Ч. и негов подпис. Изложил е виждането си, че тъжбата не отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 2 от НПК – подадена е чрез адв. Б. К. от САК и не е подписана от тъжителя Т. Ч.. Първата инстанция също е посочила, че на тъжителя не следва да се указва да приподпише тъжбата, тъй като е изтекъл срокът по чл. 81, ал. 3 от НПК, а липсата на представителна власт на пълномощника не е била отстранена в съдебно заседание пред РС – Т. по реда на чл. 93, ал. 4, вр. чл. 100, ал. 2 от НПК.

ВоАС не споделя тези изводи и счита, че не са налице основания за прекратяване на наказателното производство по НЧХД № 29/2025 г. по описа на Военен съд – София. Правото на тъжба е субективно материално право, което може да бъде упражнено от неговия носител или надлежно

упълномощено от него лице. В конкретния случай това субективно право принадлежи на Т. Ч., който чрез адв. Б. К. от САК, е подал тъжба срещу С. А. К.. Безспорно доказването на представителната власт на сочения за пълномощник (повереник) по делото, следва да се извърши чрез писмено пълномощно съгласно чл. 100, ал. 1 и 3 вр. чл. 93 от НПК. В случая Т. Ч. е упълномощил адвокатско дружество „К.и и партньори“, представлявано от адв. К. К.а и адв. Б. К., да защитава неговите права и законни интереси и да го представлява по наказателни дела, вкл. и да подава тъжби. По арг. от разпоредбата на чл. 100, вр. 91 от НПК процесуални представители по пълномощие могат да бъдат само физически лица. В този смисъл предвид специалната норма на чл. 71, ал. 1, изр. 2 от ЗАдв., за учредяване на процесуално представителство е необходимо управителят на адвокатското дружество да преупълномощи конкретни физически лица – един или няколко съдружници. Няма спор, че надлежната представителна власт в съдебното производство е абсолютна процесуална предпоставка за валидността на извършените действия, респ. – за надлежното упражняване на правото на тъжба, за която съдът е длъжен да следи служебно. Затова, при възникналите съмнения, първата инстанция е следвало да установи дали тъжбата, която безспорно е депозирана в срока по чл. 81, ал. 3 от НПК (месец след евентуалните деяния) и с изрично упълномощаване („във връзка с нанесена срещу мен обида и побой от лицето С. А. К.“) е подадена от лице с надлежна представителна власт, като даде възможност на пострадалия и неговия представител да ангажират доказателства за редовното упълномощаване в качеството на повереник на адв. Б. К. от САК. Такива доказателства следва да са относими към следните обстоятелства – кои са представляващите/представляващ адвокатското дружество, какъв е начина на представляване (дали е заедно и/или поотделно) и чий е подписа положен в пълномощното за „ПРЕУПЪЛНОМОЩИТЕЛ“. Ако се установи допустимост на тъжбата (като подадена от лице с активна легитимация, в законовия срок и до компетентен орган – съд), не съществува процесуална пречка да се определи срок (който може и да е паралелен с този за представяне на доказателства за представителната власт), в който пълномощното да се приведе в съответствие с изискванията посочени в чл. 93, ал. 2, вр. чл. 100, ал. 2 от НПК. Още повече, законодателят, при валидно образувано наказателно производство, е предвидил и възможност упълномощаването да се осъществи

съгласно чл. 93, ал. 4, вр. чл. 100, ал. 2 от НПК.

Тук ВоАС ще отбележи, че правният интерес на пострадалия да подаде тѣжба (вкл. и чрез процесуален представител – повереник) и да води наказателно производство като частен тѣжител, е изрично признат от закона в разпоредбата на чл. 80 от НПК. В случай като настоящия, когато срокът по чл. 81, ал. 3 от НПК е спазен, той не може да бъде negliжиран поради неизследвани съмнения свързани с активната процесуална легитимация на повереника. Макар тѣжителят действително да търпи упрек за възникналата неяснота по отношение на процесуалната легитимация на адв. Б. К., неразглеждането по съществото на тѣжбата, без изясняване този въпрос, би било недопустимо ограничаване на правата му.

Ето защо, настоящият състав счита, че обжалваното разпореждане, като неправилно и незаконосъобразно следва да се отмени и делото да се върне на ВС – София, за продължаване на съдопроизводствените действия по гл. XIX от НПК.

Предвид изложеното, на основание чл. 345 вр. чл. 250, ал. 4 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 43/21.03.2025 г. постановено по НЧХД № 29/2025 г. по описа на Военен съд – София.

ВРЪЩА делото на първата инстанция, за продължаване на съдопроизводствените действия – от стадия на подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание, при които да се изпълнят указанията, съдържащи се в мотивната част на настоящото определение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____